

Lwin Sue

Lost & Hurt

အပိုင်း(၁)

ကျွန်တော်နာမည်က ဟိန်းသုခ UCSTမှာ Sceyear တတ်နေတာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါးပေါ့ ကျွန်တော့်မှာ ကျွန်တော်ကို အရမ်းချစ်တဲ့ မေမေရှိတယ် ကျွန်တော်ကလည်း မေမေ့ကို အရမ်းချစ်တယ် ဖေဖေကတော့ ကျွန်တော်တို့ မြို့မှာ TOP 10စာရင်းဝင်တဲ့ သူဌေးတစ်ယောက်ပေါ့ ဖေဖေက တစ်ခါတလေ အရမ်းအတ္တကြီးတယ် မေမေလည်း တူတူပါပဲ ကျွန်တော်မှာ မောင်နှမလည်း မရှိဘူး မေမေက မောင်နှမ မရှိဘူးဆိုပြီးတော့များ သူ့ဆီက အလှတရားတွေ ကျွန်တော်ဆီ ထည့်ပေးလိုက်တာလား မသိဘူး ယောက်ျားလေးဖြစ်ပြီး အရပ်က ၅ပေ၆လက်မ အသားကလည်း ယောက်ျားပီပီသသ ညိုလိုက်တာ မဟုတ်ဘူး ဖြူစွတ်နေတာပဲ နှုတ်ခမ်းကလည်း မိန်းမလိုလို ဘာလိုလို ပန်းရောင်သမ်းနေသေးတယ် မျက်တောင်ရှည်တွေကလည်း ဂျပန်ယပ်တောင်ကျနေတာဘဲ အဲဒါကြောင့် ကျောင်းတုန်းကကောင်တွေရဲ့ အခြောက်လေးလို့ အစခံရတာလည်း မနည်းဘူး လက်ကောက်ဝတ်က အမာရွတ်ကလည်း ကိုယ်ယောက်ျားဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြချင်တာနဲ့ အဲဒီကောင်တွေရှေ့မှာ လက်ကိုဘရိတ်ဓားနဲ့ လှီးပြခဲ့တာ သေရာပါပဲ အဲဒီအမာရွတ်က ဒါတွေထားပါ ဒီနေ့က တနင်္လာနေ့ ကျောင်းသွားရဦးမှာဘဲ နီးနေပေမဲ့ မေမေ့ရဲ့ အအော်မခံမရချင် မထသေးဘူး။

"သားရေ ထတော့"

အခန်းဝကနေ တဆာဆာအော်နေတဲ့ မေမေ့အသံကြားတော့မှ မနက်ခင်းလေးက အားအင်တွေ ပြည့်သွားသလိုပဲ ဒါတွေ မေမေ့ကို တစ်နေ့နေ့တော့ ပြောပြပါဦးမယ်လေ ...

"ဟုတ်ကဲ့ သားကနိုးနေပါပီ သား ရေချိုးပြီးရင် ဆင်းလာခဲ့မယ်နော် "

"မြန်မြန်လာခဲ့နော် သားကြိုက်တဲ့ ထမင်းကြော်နဲ့ ကြက်ဥကြော် လေး လုပ်ပေးထားတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

ရေမိုးချိုးပြီးလို့ မီးဖိုခန်းထဲရောက်တော့ ထမင်းကြော် အနံ့လေးက မွှေးနေတာပဲ ကျွန်တော်ဘဝမှာ မေမေ့ထမင်းကြော်ကို အကြိုက်ဆုံးပဲ အဲဒါကြောင့် လည်း ကျွန်တော်က အမြဲတမ်း အားပါးတရ စားနေကျဗျ။

"သားရယ် ဖြည်းဖြည်းစားပါ မေမေက လုမစားပါဘူး"

"ဟုတ်တယ်လေ သားကလည်း ဖြည်းဖြည်းစားပါကွာ"

ဖေဖေကလည်း ဝင်ထောက်ခံတယ် လိုက်လည်း လိုက်ပါပေ့ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး

အခုတလော ဖေဖေမျက်နှာ မကောင်းသလိုပဲ ဘာတွေ အဆင်မပြေ ဖြစ်နေတာပါလိမ့်

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်မမေးရဲဘူး ဦးဟိန်းမင်းဆိုတဲ့ ကျွန်တော့်အဖေက စီးပွားရေးနဲ့ ပတ်သတ်လာရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ ငဲ့ကွက်တတ်တဲ့ လူမျိုး မဟုတ်ဘူး ပြီးတော့ ကျွန်တော်အတွက်ဆို ဘာမဆိုလုပ်ရဲတဲ့ အဖေမျိုး ကျွန်တော်ငယ်ငယ်က နှလုံးမကောင်းဘူးတဲ့ ဖေဖေက သူနည်းသူဟန်နဲ့ ကျွန်တော် ကျန်းမာလာအောင် လုပ်ပေးခဲ့တာတဲ့ ရင်ဘတ်က ချုပ်ရိုးရာ

က သက်သေပေါ့ ကျွန်တော်အတိတ်က ကျန်းမာရေးအကြောင် မေးတာနဲ့ ဖေဖေရော မေမေရောက ကျွန်တော်ကို သိစရာမလိုဘူးလို့ ဘဲ ဖြေခဲ့ကြတယ် ဘယ်လိုပဲ ကျွန်တော်အပေါ် လုပ်ပေးခဲ့ လုပ်ပေးခဲ့ ကျွန်တော် ဖေဖေကို ကြောက်တယ် ...

"ဟီး မေမေလက်ရာက အရမ်းကောင်းလို့ ပါ ဖေဖေ"

ဟီးခနဲ စပ်ပြီးပြီး လုပ်ပြရင်း ပန်းကန်ထဲက ထမင်းကြော်ကို ကုန်အောင်စားလိုက်ပြီးမှ ...

"သား ကျောင်းသွားတော့မယ်နော်"

"အေအေ ကားကိုဂရုစိုက်မောင်းဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

ဟိန်းသုခအသက်က ၁၉နှစ်ထဲ ဝင်နေပြီ ဆိုသော်လည်း ဒေါ်မြမာလာခင် မျက်လုံးထဲမှာ တော့ ကလေးလေးလိုပင် ဒီကလေးက ငယ်ငယ်ထဲက သိပ်ချူချာတာ ဒါပေမဲ့ သားကလူကြီး သိပ်လုပ်ချင်တာ သူ့ကိုက လေးလို့ ပြောရင် တစ်စက်မှ မကြိုက်ချင် ကိုယ့်ရဲ့ အလှတရား တွေကလည်း ဒီသားယောက်ျားလေးဆီမှာ မှ အကုန်ဖြစ်တည် ထင်ပေါ်နေတာ ...

"ကျစ် ဒီနေ့မှ ကားတွေကလည်း ပိတ်လိုက်တာ ဖြစ်နိုင်ရင် ရှေ့က ကားတွေ အကုန်ဝင်တိုက် ပစ်ချင်တာ"

ဟိန်းသုခဆိုတာ အဲဒီလိုမျိုး တစ်စက်လေးမှ စိတ်မရှည်တတ် ကိုယ့်ရှေ့မှာ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်တော့ လာမလုပ်နဲ့ အသက်နဲ့ ခန္ဓာ အိုးစားကွဲသွားမယ်ဆိုတဲ့ လူမျိုး အခုလည်း ကြည့် TUTORIALဖြေရမှာ မို့လို့ အစောထွက်လာမှ ကားက လာပိတ်နေတယ် သိတဲ့ အတိုင်း တစ်နိုင်ငံလုံး

မှာ ရှိတဲ့ CUတိုင်းက ROLL callတို့

assတို့ tutoတို့ မှာ မှ အမှတ် မရှိရင် ခွေးကျဝက်ကျကျမှာ ဟူး ...
ကျောင်းရောက်ရင် ဟိုမသာမတွေရဲ့ နားပူတာ ခံရဦးမယ် ...

"ဟိန်းသုရေ ....."လို့ အစချီပြီး သူတို့ ပြောပြောနေတဲ့ ဆလက်ရွက်
ဆိုလား ဘူးရွက်လား ဖရုံရွက်လား မသဲကွဲတဲ့ မင်းသားအကြောင်း အဲ့
မင်းသားက တော်ရုံပဲလာဆိုတော့ မဟုတ်ဘူး ဗျာ BLကားရိုက်တာတဲ့
ဘယ့်နှယ်ဗျာ ယောက်ျားချင်း ဘယ်လိုခံစား ပေးရမှာ လဲ အဲဒီလိုပြော
တော့ ...

"ဟိန်းသု နင်က uke typeလေး"တဲ့

ဘာတုန်း ယူကီက ပြီးတော့ရှိသေးတယ် ဆီမီး(semenကိုပြောတာ က
လေးက straight ကြီး)တဲ့ နားကိုမလည်ဘူး ကားကိုပါကင် သေချာထိုး
ပြီးတော့ ကားလေးကို သေချာကြည့်ပြီး

"ကလေး ကိုကိုမရှိတုန်း ကောင်းကောင်း နေနော်"

ပြိုင်ကားအနီရောင်လေးကို ကြည့်ပြီး စကားပြောနေတဲ့ သူတို့
သူငယ်ချင်းကိုကြည့်ပြီး မေလေးနဲ့ ဝတ်မှုလွှာတို့ ကိုယ့်နဖူးကိုသာ ရိုက်
ချလိုက်ချင်မိတော့တယ် ...

"ဟိန်းသု နင်ကဟာtuto ရှိပါတယ်ဆိုနေမှ တအားနောက်ကျတာ"

"ဆောတီးပါဟာ လမ်းမှာ ကားပိတ် နေလို့ ဟ"

"အေးအေး လာ သွားဖြေမယ်နောက်ကျနေပီ"

ကျွန်တော်ရဲ့ လက်ထဲကိုMiloတစ်ဖူး လာထည့်ပေးသွားလေရဲ့
သူငယ်ချင်းမလေးတွေ ဒါမျိုးတော့ကောင်းသား ကျွန်တော်ကို ဖြူစုတ်စု
တ် ဖျော့တော့တော့ကောင်ကို အခြောက်လို့ အမည်နာမ တစ်ခုကလွဲရင်

ယောက်ျားလေးတွေက အပေါင်းအသင်း မလုပ်ကြဘူး ဟိန်းသုခတို့ က
တော့ I don't fucking care ပါပဲခင်ဗျ နေ့လယ်စာ စားချိန်ရောက်တော့
ငါတို့မနှစ်ယောက်ရဲ့ LBCကနေ 2getherထိ မနည်းမနောBကား
ဆွေးနွေးပွဲကြီးထဲမှာ ကျွန်တော်က သူတို့ ရဲ့ ယူကီလေးအဖြစ် ပါရပြန်
ပါရော ...

"မူကြီး ယူကီကဘာတုန်း"

ဝတ်မှုလွှာရော မေလေးရော တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြ
ညှိပြီး ရယ်ပါလေရော
မူကြီးခေါ် ဝတ်မှုလွှာဆိုရင် မျက်ရည်တွေတောင် ထွက်တယ် ကျွန်တော်
ပြောတဲ့ ထဲမှာ ရယ်စရာပါလို့ လဲ

"ဟိန်းသု ပြန်ပြောကြည့်စမ်း ဘာတဲ့ ယူကီဟုတ်လား ဟား ဟား
ဟား"

"မေလေး နင်သေချင်လို့ လား ရယ်နေတာ သေနေဦးမယ်"

"အုကဲပါဟယ် မကြားမကြားဖူးပါဘူး ယူကီတဲ့ "

"အု အု ကဲ ဟုတ်လား"

"အေး အုကဲ ဟုတ်ပီလား ငပိန်းကောင်"

"အေးပါဟာ"

ဟိန်းသုခဆိုတဲ့ ကောင်လေးနဲ့ အတူ မေလေးနဲ့ မူကြီးဆိုတဲ့ သူငယ်
ချင်သုံးယောက်ရဲ့ ရယ်သံခပ်လွင့်လွင့်က ကန်တင်းထဲမှာ လွင့်ပျံ့နေတာ
စိတ်ချမ်းသာစရာပါပဲ လူ့ဘဝဆိုတာက အမြဲတမ်း ပျော်နေရကြေးဆို
ရင် ကမ္ဘာပေါ်မှာ မျက်ရည်ဆိုတာ ကြားဖူးမှာ တောင် မဟုတ်ဘူး လေ
ကောင်ကလေးရဲ့ မနက်ဖြန်တိုင်းက အဖြူရောင် ဆန်ပါတယ် ထိုအဖြူ

ရောင် မနက်ဖြန်လေးတွေပေါ်ကို အရောင်တွေမျိုးစုံ စွန်းထင်းပစ်ဖို့ ရာ လွယ်လွန်းတယ် ...

At MIN Group, ဦးမင်းသတ္တိ Min groupရဲ့ ပိုင်ရှင် နိုင်ငံအတွင်းမှာ ရော နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ ပါ အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ လူ အသက်ငယ်ငယ် နဲ့ စီးပွားရေးလောကမှာ ကျားတစ်ကောင် ဖြစ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းရှင် ဘယ်တော့မှ အရယ်အပြုံးမရှိဘဲ အမှားအယွင်းတစ်ခု လုပ်မိတာမျိုး သူ့ ကို သစ္စာဖောက်တာမျိုးဆိုရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ မထောက်ထားဘဲ ရက်ရင်စ က်စက် သတ်ပစ်တတ်တဲ့ စိတ္တဇဆန်တဲ့ လူသတ်သမားတစ်ယောက် မျက်ဝန်းတွေက ဆွဲဆောင်မှာ ရှိသလောက် အငြိုးအတေးတွေနဲ့ ပြည့်နှ က်နေတဲ့ လူတစ်ယောက် အရပ်က ယောက်ျားပီသစွာ ဖိပေလက်မရှိ ပြီး မြန်မာဆန်တဲ့ အသားအရည် ဝါဖန့်ဖန့်ရှိသူ ဆံပင်ကိုဂျယ်နဲ့ အပြောင်သိမ်းပြီး အနောက်တိုင်း ဝတ်စုံကို စမတ်ကျကျ ဝတ်ထားတဲ့ လူ အသက်၂၈လို့ မထင်ရအောင် နုပျိုနေတာ သူ့ရဲ့ အရှိန်အဝါတွေ ကြောင့် များ လား စီးပွားရေးလောကမှာ ဦးမင်းသတ္တိဆိုတဲ့ လူကို ဘယ် သူမှ မထိရဲကြဘူး အကယ်၍ သွားထိမိမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားကအစ ခင်ဗျားဆွေမျိုး တစ်ခုလုံး အသက်ပေးလိုက် ရလိမ့်မယ် မျက်ဝန်းညှါ တွေက တစ်ခုခုကို မကျေနပ်ပုံစံနဲ့ ...

"ကောင်လေးက ဘာလို့ ဒီလောက် ပြုံးနေနိုင်တာလဲ သူလိုလူက ပြုံး ခွင့်ရှိသေးတာလားဟမ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ သူဌေးကောင်လေးက ကွန်ပျူတာတက္ကသိုလ် ဒုတိယ နှစ်ပါ ..."

ကောင်လေးရဲ့ အကြောင်းတွေက အခြားလူနားထောင်ကြည့်ရင် ချစ်စရာကောင်းပေမဲ့ မင်းသတ္တိရဲ့ နားထဲမှာ တော့ ရွံစရာကောင်းတာ

အပြင် ဘာမှ မရှိ သူငယ်ချင်းမလေး နှစ်ယောက်နဲ့ အတူ
ပါးချိုင့်လေးခွက်ပြီး သွားစွယ်လေးတွေ ပေါ်သည် အထိ ပြုံးနေသော
ကောင်ကလေးတို့ ကန်တင်းမှာ ရယ်မောနေတဲ့ ဓာတ်ပုံလေးကို မင်းသ
တ္တိ အလိုမကျစွာ ကြည့်ရင်း ...

"မင်းရဲ့ အပြုံးတွေက ဘယ်လောက်ခံမှာ တဲ့ လဲ"

ညတာရှည်ကြီးတွေမှာ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ရင့်ရင့်သီးသီး သတိရ
ပြီး ကျော်ဖြတ်ရတာ အရမ်းနာကျင်ရပေမဲ့ ကိုယ်စွဲမက်နေတုန်းပဲ ကိုယ်
က အငြိုးအတေး ကြီးတတ်တယ် အခုချိန်ထိလည်း မင်းအတွက်နဲ့ ပဲ အ
သက်ရှင်လာတာ ကိုယ်ဟာ မင်းမရှိတော့တဲ့ နောက်ပိုင်း အသက်ရှင်ရ
တာ အရူးလို့ ပဲ မေရယ် ...

***

အပိုင်း(၂)

ဟိန်းသုခတစ်ယောက် ပြိုင်ကား အနီလေးကို ခြံထဲမောင်းဝင် လာပြီး စနစ်တကျ ရပ်ထား လိုက်လေသည်။ ။ ဟိန်းသုခဘဝမှာ မိသားစုက အရေးကြီးဆုံးပဲ။ မိသားစုကို လာထိရင်တော့ အဲဒါ ဟိန်းသုခရန်သူပဲ အဲလိုသာ တွေးရတာပါ။ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်က ဖြူရော့ရော့ရယ် ဒီကြားထဲ နှလုံးက ခွဲစိတ်ထားရသေးတယ် ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်က ယောက်ျားဘဲလေ ကာယနဲ့ ယှဉ်လို့ မရရင် ဉာဏနဲ့ အနိုင်ယူပစ်မယ် ကွန်ပျူတာ တက္ကသိုလ်တတ်နေတာ အချဉ်မှ မဟုတ်တာ။ အခုခေတ်မှာ က လူတိုင်းကွန်ပျူတာနည်းပညာနဲ့ ကင်းလွတ်ပြီး စီးပွားရေး မလုပ်နိုင်ဘူးမလား။ အဲတော့ သူတို့ ရဲ့ စီးပွားရေး အချက်အလက်တွေကို hackပစ်မယ်။

"မေမေ သားပြန်ရောက်ပြီ"

"..."

ကျွန်တော် အိမ်ထဲဝင်လာတော့ ဧည့်ခန်းထဲမှာ ဖေဖေရော မေမေရော ထိုင်နေတယ် မေမေမျက်ဝန်းတွေက အရင်နေ့တွေကလို မလတ်ဆက်တော့ဘူး ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတဲ့ မေမေအကြည့်တွေက ဘာကြောင့် များ ဝမ်းနည်းရိပ်တွေ တွေ့နေရတာလဲ ...

"မေမေ ဘာဖြစ်နေတာလဲ ဘာလို့ ငိုနေရတာလဲ မေမေရာ မေမေ့ကို ဘယ်သူငိုအောင် လုပ်တာလဲ"

ကျွန်တော်တကယ် စိတ်ပူတယ် မေမေ့မှာ ရောဂါများ ဖြစ်နေတာ လား ဒါမှ မဟုတ် ကျွန်တော် ဆက်မတွေးချင်ဘူး ...

"သား မင်းဖေဖေရဲ့ ကုမ္ပဏီလေ ပိတ်သိမ်းရတော့မယ်"

"ဘာ ... ဖေဖေ ဟုတ်လား"

ဖေဖေ့မျက်ဝန်းထဲမှာ နောင်တတရားတွေနဲ့ ပြည့်နေသလိုပဲ ဘာ တွေများ ဖြစ်နေလို့လဲ ...

"ဟုတ်တယ် သား ဖေဖေ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းကို တိုးချဲ့ဖို့ ဆိုပြီး Min Groupမှာ အရင်းအနှီးတွေအတွက် ဖေဖေပိုင်ဆိုင်မှုတွေ အကုန်မြှုပ်နှံ လိုက်တယ် သားရယ် မင်းသတ္တိဆိုတဲ့ အဲဒီလူကို ဖေဖေယုံလိုက်မိတယ် သားရယ် သူက ဖေဖေတရားမဝင် လုပ်ထားတဲ့ သက်သေတွေက သူ့ဆီ မှာ ရှိနေတယ် အဲဒါတွေနဲ့ ဖေဖေ့ကို ခြိမ်းခြောက်ခဲ့တာ အခုနေနေတဲ့ အိမ်နဲ့ သားရဲ့ ပြိုင်ကားလေးကို ရောင်းပြီး အကြွေးတွေ ဆပ်ရင်တောင် မကျေသေးဘူးသားရယ် ပြီးတော့ ..."

"ပြီးတော့ ဘာဖြစ်လဲဖေဖေ"

"ဘာမှ မဟုတ်တော့ပါဘူးကွယ်"

ဖေဖေက ဘာတွေလျှို့ဝှက်နေတာလဲ မသိဘူး ကျွန်တော်နားလည်ပါ တယ် ဖေဖေမှာ လည်း ပြောမထွက် နိုင်လောက်တဲ့ အကြောင်းတရား တွေ ရှိမှာ ပေါ့ ဘာလို့လဲ ဘာလို့ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုကိုမှ လဲ ဒီလို ကံဆိုးမှုတွေ ရောက်လာရတာလဲ မဟုတ်တာ ဘာကံဆိုးမှုလဲ ဒါ ဟာ မင်းသတ္တိဆိုတဲ့ သူ့ရဲ့ ယုတ်မာမှုကြောင့် ပဲ မင်းသတ္တိ ဟုတ်လား

ခင်ဗျားက ဘယ်လောက်တောင် အာဏာရှိနေလို့ လဲ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်ခဲ့ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်အရမ်းမုန်းတယ် ခင်ဗျားက ဘယ်လိုပုံစံလဲ မသိပေမဲ့ ခင်ဗျားက ကျွန်တော်အတွက် တော့ ရန်သူပဲ

ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ထိပ်တိုက်ဖြေရှင်းရမယ့် ပြဿနာက ရှိပါပြီ

At MIN group,

မင်းသတ္တိတစ်ယောက် ဦးဟိန်းမင်း ပြုလဲသွားတာကို ကျေနပ်ပေမဲ့ သူ့အတွက် မလုံလောက်သေးဘူးလေ သူခံခဲ့ရတာတွေနဲ့ စာရင် အသေးအဖွဲလေးပါ လက်ထဲက စီးကရက်တစ်ရှိုက် ဖွာလိုက်လိုက်ပြီး ဆေးလိပ်ငွေတွေကို မှုတ်ထုတ်လိုက်တယ် ဟိန်းသုခဆိုတဲ့ ကောင်လေးက ငါ့အတွက်တော့ ဒီဆေးလိပ်ငွေတွေလိုမျိုး ထိန်းချုပ်ပစ်ဖို့ ရာ လွယ်ကူလွန်းတယ်

"ဦးမင်းသတ္တိနဲ့ တွေ့ချင်လို့ ပါ"

"ဘယ်သူပါလဲရှင်"

Hoodie အနက်ရောင်လေးနဲ့ ဂျင်းပြာရောင်လေး ဝတ်ထားတဲ့ အရပ်ပုပုကောင်ကလေးက

ချစ်စရာကောင်းသလောက် မျက်နှာပေါ်မှာ အမုန်းတရားတွေ ပြည့်နေသည် ဟု ဝန်ထမ်းမိန်းကလေး ထင်မိလေသည်

"ကြိုတင်ချိန်းဆို ထားတာ ရှိပါသလားရှင်"

"မရှိဘူး"

ဒီကောင်လေး ရုပ်လေးချောသလောက် အတော်ရိုင်းပါလားလို့ သူမ ထင်မိတာအမှန်

ဒီကောင်လေး အလွန်အကျွံရှိမှ ၁၈ ၁၉ပေါ့ အခုခေတ်ကလေးတွေ မလွယ်ပါလားနော် ...

"ကြိုချိန်းထားတာ မရှိရင် တွေ့လို့ မရပါဘူးရှင်"

"မရလည်း ကျွန်တော်ကတော့ တွေ့မှာ ဘဲ"

ဟိန်းသုခ အတင်းဝင်မယ်လုပ်တော့ ဝန်ထမ်းကောင်မလေးက သူဌေးကို သွားခွင့်တောင်းပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ဘယ်သူလို့ ပြောပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း မေးသွားလေသည်။ ။

ကျွန်တော် ဝန်ခံပါတယ် Min groupက တော်တော်ခမ်းနား ကြီးကျယ်တဲ့ လုပ်ငန်းစု ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဒီလို ခမ်းနားကြီးကျယ်တဲ့ လုပ်ငန်းစုကြီးနဲ့ စာရင် ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီဆိုတာ ပါမွှားလေးပါပဲ ဒါနဲ့ များ ဘာလို့ ကျွန်တော်တို့ ကို ဒုက္ခတွေ ပေးနေရတာလဲဗျာ ...

"ဒေါက် ဒေါက်"

အပြင်က တံခါးခေါက်သံကြားမှ မင်းသတ္တိရဲ့ အတွေးတွေ ပြတ်တောင်းသွားတော့သည်

"သူဌေး အပြင်မှာ သူဌေးနဲ့ တွေ့ချင်တဲ့ လူ ရှိပါတယ်"

"ဘယ်သူလဲ"

"ဟိန်းသုခပါတဲ့ "

ဟက် နောက်ဆုံးတော့ ရောက်လာခဲ့သားပဲ မင်းသတ္တိ မျှော်လင့်ပြီး သားပါ အဲ့ကလေး သူ့ဆီရောက်လာ လိမ့်မယ်ဆိုတာ အပြစ်ကင်းချင်ယောင် မဆောင်နဲ့ မင်းလည်း မင်းမိဘတွေနဲ့ ဘာတွေများ ကွဲပြားခြား

နားနေလို့ လဲ ဒီပုတ်ထဲက ဒီပဲတွေချည်းပဲ ...

"ဝင်လာခိုင်းလိုက်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ သူဌေး"

တံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်တဲ့ အသံ ရုံးခန်းထဲကို ဝင်လာတဲ့ ခြေသံဖွဖွ ဆို ဖာခုံပေါ်ကို စွေခနဲ ဝင်ထိုင်လိုက်တဲ့ ဖြူလွှလွှကောင်ကလေး ထိုကောင် လေးရဲ့ မျက်ဝန်းထဲက တရိပ်ရိပ်တက်လာတဲ့ ဒေါသရိပ်များ ထိုကောင် လေးနဲ့ ပတ်သတ်ပြီး နောက်ဆုံး အကြည့်တစ်ချက်က ထိုကောင်လေးရဲ့ ဘယ်ဘက်ရင်အုံမှာ တည်ရှိနေတဲ့ နှလုံးသားတစ်စုံဆီသို့ မင်းသတ္တိတစ် ယောက် ထိုကောင်လေးရဲ့ နှလုံးသားကို ဓားနဲ့ ခွဲထုတ်ပစ်ချင်တဲ့ စိတ်ကို နားထင်ကြောတွေ ထောင်တဲ့ အထိ အံကျိတ်ပြီး မျိုသိပ်လိုက်ထားရ တယ် အခုနေ ထိုကောင်လေးကို သတ်ပစ်လိုက်လို့ ရပါတယ် အခုနေ သတ်ပစ်ရင် ကစားပွဲကဘယ်ပျော်စရာ ကောင်းတော့မလဲ ဦးဟိန်းမင်း ခင်ဗျားတို့ မိသားစုကို တစ်မြေမြေ ခံစားရအောင်လုပ်မှာ ဒါကိုရက်စက်တယ်လို့ မပြောနဲ့ ထပ်တူပြန်ခံစားရအောင် လုပ်တယ်လို့ ပြော ကျွန်တော်အစက ဦးမင်းသတ္တိကို အသက်ကြီးကြီးလို့ ထင်ခဲ့တာ အခုတော့ အသက်ငယ်ငယ်နဲ့ ရက်စက်တတ်တဲ့ လူယုတ်မာ တစ် ယောက်ပဲ အသည်းနှလုံးမရှိဘဲ ရက်စက်တတ်တဲ့ လူပဲ ...

"ခင်ဗျားဘာလို့ အခုလို လုပ်တာလဲ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုကိုမှ ဘာ လို့ အခုလို လုပ်ရတာလဲ"

"ဘာလို့ လဲ ဟုတ်လား ဦးဟိန်းမင်း ပြိုလဲသွားတာကို မြင်ချင်လို့ လေ"

"ဘာပြောတယ် ခင်ဗျား ခင်ဗျားဗျာ ဒီမှာ ဦးမင်းသတ္တိ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို လက်စားပြန်ချေပြမယ် ခင်ဗျားလည်း တစ်နေ့ပြိုလဲ နေစေရ

မယ်"

"ဟား ဟား ဟား မင်းပုံစံကိုလည်း ပြန်ကြည့်ဦး မင်းသိထားဖို့ က မင်းလို မလောက်လေး မလောက်စားကောင် မပြောနဲ့ မင်းအဖေတောင် ငါ့ဆီမှာ မရှုမလှ အရှုံးပေးသွားရတာ မင်းမသိဘူးလား"

"ခင်ဗျားစကားတွေ ခင်ဗျားမှတ်ထား တစ်ချိန်ချိန်မှာ ခင်ဗျားကိုကျွန်တော်အနိုင်ယူပြမယ်"

ဟုတ်ပါတယ်ကျွန်တော်ဒီလူကို အရိုးထဲကနေ မုန်းပါတယ် သူ့ကြောင့်နဲ့ မေမေလည်း အိပ်ရာထဲလဲနေပီ ဖေဖေကလည်း သူ့အဆက်အသွယ်တွေ ဆီကနေ အကူအညီ တောင်းဖို့ ဆိုပြီး ထွက်သွားတာ အခုထိ အိမ်ပြန် မရောက်သေးဘူး အခုအချိန်မှာ ဘယ်သူက ကျွန်တော်တို့ ကို ကူညီချင်ကြမှာ လဲ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ ရှိတုန်းကသာ ကပ်ဖားယက်ဖား လုပ်ခဲ့ကြတာ အခုကြတော့ အနားတောင် မလာချင်ကြတော့ဘူး ကျွန်တော့်အချစ်တော် ပြိုင်ကားလေးလည်း မရှိတော့ဘူး လိုင်းကား စီးနေရတဲ့ အဖြစ် ကျွန်တော် လိုင်းကားစီးနေတဲ့ အချိန် ဟိုလူယုတ်မာကတော့ ဇိမ်ခံကားကြီး စီးနေမှာ ပေါ့ ဒီလူအကြောင်း မတွေးတော့ဘူး မေမေ့ကို ဆန်ပြုတ်တိုက်ဖို့ ရှိသေးတယ် မေမေက နှလုံးမကောင်းဘူး အခုလိုတွေ ဖြစ်သွားတော့ အိပ်ရာထဲ ဗုန်းဗုန်းလဲတာပဲ ...

"မေမေ ဆန်ပြုတ်လေး သောက်ရအောင်နော်"

"မင်းဖေဖေ ပြန်မရောက်သေးဘူးလား"

"ဟုတ်ကဲ့ မေမေ ဆန်ပြုတ်လေး သောက်ရအောင်နော်"

"ဟင့် မေမေ့သားလေးကို ထမင်းကြော်လေးကိုတောင် ကြော်မကျွေး နိုင်တော့ဘူးကွယ်"

"မေမေကလည်း မေမေသာ ကျန်းမာအောင် အရင်လုပ်နော်"

"အားလုံးက မေမေတို့ အပြစ်တွေပါကွယ်"

"မဟုတ်တာများ အဲ့လိုတွေ မတွေးပါနဲ့ အားလုံးက ဦးမင်းသတ္တိဆိုတဲ့
လူကြောင့် ဖြစ်ရတာ"

"တီ တီ တီ"

"မေမေ ဖုန်းလာနေတယ် သားသွားကိုင်လိုက်မယ်နော်"

"အေးပါကွယ်"

တတီတီမြည်နေတဲ့ ဖုန်းကို စိတ်မရှည်စွာနဲ့ ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး
တော့ ...

"ဟယ်လို"

"..."

"ဗျာ"

***

အပိုင်း(3)

လောကကြီးမှာ အပေးရှိရင် အယူလည်း ရှိတယ် ဦးဟိန်းမင်းရဲ့ ခင်ဗျားတို့ မိသားစုမှာ ဟိန်းသုခဆိုတဲ့ ကောင်လေးက အရေးအပါဆုံးပဲ မလား ပြီးတော့ ကျွန်တော့် ဘဝထဲကနေ သူမ ထွက်ခွာသွားရတဲ့ အကြောင်းအရင်းက ဒီကောင်လေးဆီမှာ ရှိနေတာမလား လူတွေက သူတို့ အပေါ် နည်းနည်းလေး ပညာပြပေးလိုက်တာနဲ့ ဒီကလေးကြီးက ရက်စက်တယ်ဖြစ်ရော ရက်စက်တယ် ဆိုတော့လည်း ရက်စက်တယ်ပေါ့ ကောင်လေး မင်းခံနိုင်ရည်အားရှိအောင် အရင်ပြင်ဆင် ထားလိုက်ပါဦး ဒီထက်ဆိုးတာတွေ ငါဆိုတဲ့ ကောင်က လုပ်ဦးမှာ မို့လို့ ပဲ ငါ့လုပ်ရပ်တွေ အတွက် မင်းငါ့ကို မုန်းခွင့်မရှိဘူး မင်းက ငါ့လက်ခုပ်ထဲက ရေဖြစ်အောင် ငါကလုပ်ဦးမှာ မို့လို့ ပဲ အဲ့အခါကျရင် မင်းဘဝက ကငရဲဘုံ ဖြစ်နေစေရမယ် ပျော်ရွှင်မှုဆိုတာ သဲကန္တာရထဲက ရေတစ်ပေါက်လိုပဲ ဖြစ်နေမှာ ကလေးငယ်ရဲ့ ...

"ဒေါက် ဒေါက်"

"သူဌေး ဝင်ခွင့်ပြုပါ"

အောင်ခန့်ကျော် သူရဲ့ ညာလက်ရုံး သူခိုင်းတဲ့ ကိစ္စတိုင်းမှာ ၁၀၀%စိတ်ချ ယုံကြည်ရတဲ့ လူ ဥပဒေဘောင်အတွင်းက အလုပ်ဆိုရင်လည်း သူ

အချိတ်အဆက်နဲ့ ရှိပြီးသား ဥပဒေအပြင်ဘက်က ဆိုရင်လည်း တိုက်ရည်ခိုက်ရည်က မင်းသတ္တိပြီးရင်သူပဲ အခုကိစ္စမှာ လည်း သူ့ကိုပဲယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ တာဝန်ပေးခဲ့တာ သူယုံကြည်ပါတယ် ဒီကိစ္စကချောချောချူချူ ပြီးသွားမယ်ဆိုတာ ...

"ဝင်ခဲ့"

သူဌေးက ဘယ်တုန်းကမှ စကားကိုအပိုမ ပြောတတ်တဲ့ သူမျိုး အေးစက်စက်နဲ့ သွေးအေးပြီး ရက်စက်တတ်တဲ့ သူ အဲဒါတွေကြောင့် သူဌေးကို ကြောက်ချစ်ရိသေ ရတာပါပဲ ...

"ဟုတ်ကဲ့ပါ သူဌေး ကိစ္စအဆင်ပြေပါတယ် ဦးဟိန်းမင်းဆိုတဲ့ လူခြေထောက်အကြောသေပြီး လမ်းလျှောက်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး ဆေးရုံကတော့သူ့မိသားစုကိုဆက်သွယ်ထားပြီးပါပြီ ပြီးတော့ အဲလူကို တိုက်ခဲ့တဲ့ ကားကိုလဲဖျက်ဆီးပစ်ပြီးပါပြီ Driverကိုလဲနှုတ်ပိတ်ပြီးပါပြီ"

"တာဝန်ကျေတယ် ပြီးတော့ သူတို့ အခုနေနေတဲ့ အိမ်ကိုပါသိမ်းလိုက်"

"ဗျာ သူဌေးဒါကတော့နည်းနည်းလွန်သွားပြီထင်ပါတယ် သူဌေးရာအဲဒါဆို ကောင်လေးနဲ့ သူ့အမေတို့ ဘယ်မှာ သွားနေမလဲဗျာ"

သေချာပါတယ် အောင်ခန့်ကျော် သူဌေးရဲ့ အကြည့်စူးစူး တစ်ချက်ကို သာရလိုက်ပါတယ်

သူ့နှုတ်ခွေသာ ရိုက်ချလိုက်ချင်ပါတော့တယ် သူ့ကိုက လျှာသွားရှည်တာ

"ငါ ဂရုမစိုက်ဘူး ပြီးတော့ မင်းငါ့ကို ဆရာလုပ်စရာ မလိုဘူး ငါ့ကိစ္စတွေကို ငါပဲဆုံးဖြတ်မယ်
အဲကောင်လေးကို ငါ့အပိုင်ဖြစ်အောင်လုပ်မှာ "

"မင်းသွားလို့ ရပြီ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ သူဌေး"

တံခါးပိတ်ပြီး အပြင်ရောက်မှ ပဲ အသက်ကို ရဲရဲရှူရဲတော့တယ် ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ သူဌေးကို ကြောက်မိတယ် ယယယယ ဘာကြောင့် များ မြေနိမ့်ရာလုံစိုက် ချင်ရတာလဲ ဟိန်းသုခဆိုတဲ့ ကောင်လေးက ဖြူစင်ပါတယ် အဲ့ကောင်လေးကို မြင်ရတဲ့ လူတိုင်း စိတ်ချမ်း သာရ လောက်အောင်ကို ချစ်မွေးပါတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ပါ သူဌေးက ဘာကြောင့် များ အရမ်းမုန်းတီး နေရတာပါလိမ့် သူဌေးမကျေနပ်ရင် ဒီ ကောင်လေးကို သတ်ပစ်လို့ ရနေတာပဲကို ဘာကြောင့် များ သူ့အပိုင် လုပ်နေစေချင်ရတာပါလိမ့် အခုကိစ္စမှာ လဲ ကောင်လေး သနားပါတယ် အဖေက ဆေးရုံရောက် အခြေအနေက ကိုယ်လုပ်ခဲ့တာ ကိုယ်ပဲသိတယ် အမေလုပ်သူကလည်း ဒီကိစ္စကြားရင် နှလုံးကထဖောက်ဦးမယ် ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ငါကသူဌေးရဲ့ အလုပ်သမားပဲ သူဌေးအပေါ်မှာ သစ္စာ ရှိရမှာ ပေါ့ ...

***

"ဗျာ ဖေဖေ ကားတိုက်ခံရတယ် ဟုတ်လား အခု ဘယ်ဆေးရုံမှာ လဲ

"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဆေးရုံမှာ ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် အခုလာခဲ့ပါ့မယ်"

"သား မင်းဖေဖေ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"မေမေ ဖေဖေလေ အဟင့် ဖေဖေ ကားတိုက်ခံရလို့ တဲ့ "

"ဘာ ကား ကားတိုက်ခံရတယ် ဟုတ်လား အား ..."

"မေမေ အဆင်ပြေရဲ့ လား မေမေ မျက်လုံးဖွင့်ပါဦးဗျာ"

ဟိန်းသုခရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ မေ့မြောနေတဲ့ အမေဖြစ်တဲ့ လူ ဆေးရုံမှာ က သေရေးရှင်ရေး ဖြစ်နေတဲ့ အဖေလုပ်တဲ့ လူ ဟိန်းသုခရင်ထဲမှာ ဗ လောင်ဆူနေပြီ ဒီလောကကြီးထဲမှာ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းဆို တဲ့ အသိကြီးက ခါးတယ် အပြင်မှာ မိုးတွေသဲသဲမဲမဲ ရွာနေလည်း ကျွန်တော် ဂရုမစိုက်နိုင်ဘူး ဒီအချိန်မှာ မေမေ့ကို ဆေးရုံပို့ဖို့ က အဓိက ပဲ ဟိန်းသုခအပြင်ထွက်ပြီး အကူအညီတောင်းမိတယ် မေမေ့ကို ဆေးရုံ ပို့ဖို့ အတွက် သူ့မှာ ကားမှ မရှိတော့ပဲလေ ...

"ကျွန်တော်မေမေ့ကို ကယ်ကြပါဦးဗျာ ကျေးဇူးပြုပြီး ကယ်ပေးကြ ပါဗျာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း မကျန်ခဲ့ချင်လို့ ပါဗျာ"

ဟိန်းသုခ လမ်းထဲမှာ ရှိတဲ့ အိမ်တွေဆီကို အကူအညီ တောင်းကြည့် တယ် ဒီလောက်မိုးတွေ ရွာနေတာ ဘယ်သူမှ ထွက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး ဒါပေမဲ့ သူနောက်ဆုံးထိ အော်ဟစ်ပြီး အကူအညီ တောင်းနေရဦးမှာ ဘဲ မိုးရေတွေ ဟိန်းသုခတစ်ကိုယ်လုံး စိုရွဲသွားပေမဲ့ ရင်ထဲက အပူတွေက တော့ ငြိမ်းသွားမှာ မဟုတ်ဘူး လေ ...

"ကောင်လေး ဘာဖြစ်လို့လဲကွဲ့"

အသက်၆၀လောက်ရှိပြီ ထင်ရတဲ့ အဘကြီး တစ်ယောက်က ထီး လေးဆောင်းပြီး မေးတော့ ...

"သား မေမေကိုကယ်ပါဗျာ ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း မနေခဲ့ချင်လို့ ပါဗျာ"

သား စိတ်အေးအေးထား ဘာဘ ကားသွားယူလိုက်ဦးမယ် ...

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘာဘ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘာဘ"

ဟိန်းသုခတစ်ယောက် ကားပေါ်မှာ လည်း သတိမသေသေးတဲ့ မေမေ့ကို ဆေးရုံအရင် ပို့ချင်တဲ့ စိတ် ဆေးရုံပေါ်မှာ ရောက်နေတဲ့ ဖေဖေကို စိတ်ပူရတဲ့ စိတ် ပြီးရင် ဖေဖေရော မေမေရောအတွက် ပေးရမယ့် ဆေးရုံစရိတ်တွေ ...

"ဘာဘ မြန်မြန်မောင်းပေးပါနော်"

"အေးပါကွယ်"

"မေမေ ဘာမှ မဖြစ်နော် သားရှိတယ်"

ဟိန်းသုခ မေမေ့လက်လေးကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဆေးရုံရောက်ဖို့ ပဲ ဆုတောင်းနေမိတယ် ...

"အရေးပေါ် အရေးပေါ်"

"လမ်းဖယ် လမ်းဖယ်"

"ခွဲစိတ်ခန်း အသင့်ပြင်ထား"

ဆေးရုံရောက်တာနဲ့ ဆူညံသွားသော အသံများ ခွဲစိတ်ခန်းထဲဆီ သွားနေတဲ့ ဘီးလိမ့်ခုတင်ပေါ်မှာ ငြိမ်သက်စွာ လိုက်ပါလာတဲ့ မေမေ ...

"မောင်လေးက လူနာရှင်လား"

သူနာပြု ဆရာမလေးရဲ့ ခပ်ရှုရှုအသံ ...

"ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ"

"ခွဲစိတ်ဖို့ သဘောတူကြောင်း လက်မှတ်ထိုးပေးပါရှင့်"

"ကျွန်တော်မေမေဘာမှ မဖြစ်ဘူး မလားဟင်"

"ခွဲစိတ်ဆရာဝန်ကြီးတွေ အကောင်းဆုံး ခွဲစိတ်ပေးနေကြပါတယ် စိတ်မပူပါနဲ့ ရှင့်"

"ဟိုလေ ဆရာမလေး ကားတိုက်ခံရပြီး ရောက်လာတဲ့ ဦးဟိန်းမင်းက ဘယ်အခန်းမှာ လဲ"

"ဪ အဲလူနာလား အခန်း(...)မှာ ပါရှင့်"

"ဘယ်လို ပတ်သတ်တာလဲရှင့်"

"ကျွန်တော် ဖေဖေပါ"

"ဪ"

ဘယ်လောက်တောင် ကံဆိုးလိုက်တဲ့ ကောင်လေးလဲကွယ် အဖေက ကားတိုက်ခံရ အောက်ပိုင်းကသေ အမေက နှလုံးရောဂါနဲ့ ခွဲစိတ်ခန်းထဲမှာ သေမလား ရှင်မလားမသိ အသက်ငယ်ငယ်လေးနဲ့ ကွယ် ဘယ်လိုတောင် ကံဆိုးလိုက်သလဲကွယ် အခုမှ ကျောင်းသားလေးပဲ ရှိဦးမှာ ဘယ်လောက်တောင် သိမ်ငယ်နေလိုက်မလဲ ...